Двумѣсечен, чна, чно, — чни (чта) на два мѣсеца

Двумѣсечник (чта) тоже що двумѣсечен.

Двуног, ен, ен, — ни (чта) тоже що двоног.

Двусѣдник (чта) свѣтилник с' двѣ сѣдки

Двусложен, жна, жно, — жни (чта) от два слога.

Двучленен, лна, лно, — лни (чта) от два члена

Двусмислен, на, но, — ни (чта), който има двояк смисъл.

Двусмисленост, (та) свойството на двусмисленият.

Двѣ, бро. среден и ср. род от два.

Двѣ стѣ, бро. двѣ стотини.

Де, частица употрѣбявана 1) при закана де бой де, 2) като подвик в' приповѣди на лица и т. сни, де гиди лудо, де гиди младо. В..... Дали си мислиш ти старе мойка, алчеле де, вчйвово да, и в' други подвикци, чй добре, хай де бре, но никога се не удвоява, хай де де, и кои мислят че де е съкращение от дай, хайде дай, но за сега вирва да има основание това предположение. 3) въсклицателна частица с' която нарежда да бързаят по скоро. 4) Въпр. частица. 5) Въпр. дв. чл.

Дех, нар. от дехам, нарежда викане дех викачуш.

Дебел, а, о, — л (чта) 1) тлъст, дебел мутар. дебела станина, дебел човѣк, дебели ребра 2) груб, прост, дебелак, дебел стол неодѣлан

Дебелина (та) свойство на дебелий. 2) мѣсилитѣ части на тѣлото, кръмуна вли зая в' дебелини тѣ му, бутовѣ тѣ, кълки тѣ.

Дебелост (та) свойство на дебелий

Дебелоглав, а, о, — л (чта) вж. дебелоглъвест.

Дебелоглъвест, а, о, — л (чта), който има дебела задник

Дебелѣя гл. ср. ставам дебел, затлъстявам.

Дебелак (чта) простак, хорлятин, грубиян.

Дебър. 1) стр. клисура, дервент. 2) град и мѣстност в' С.З. Македония.

Деведжия (та) камилар.

Деведжийка (та) човѣк или кон който има голѣми вѣбнжато на камила.

Девести, част. Invita Heleniam поже що оман и ѝ оман, корена тѣ.

Дебела глава, название на мѣсност,ban edim при ново Загорешко село Крива круша. 6 чрезвъ и турцитѣ часто нарича 7 бѣлгарите.

Дебелец, 1) село 1 ч. на ЮЗ от Търново. 2) ~~название на мѣсалко села и обитаемо на брой такъв или два които на~~ над селото бахамлии казанлъшко по мест. ~~сиро от всичко, както тъй отвъд помислисуе~~ от средоряд. название на още няколко такъв ~~мѣсалки долини, и не много високо~~ разстояния, които представят хлем тъй ~~и трик си и дебелец~~ ~~два имаа~~ название на ~~Кадъ~~ово, и то разположени ~~мѣ~~ разлати дѣлове. ~~Кадъ~~ово ~~такъв~~ ~~постоянно~~ разлати дѣлове.

Дебелчък, чка, чко, — чки (чта) умал. смечк. от дебел.

Дебелоглав, а, о, — л (чта) 1) непокорен, тъп 2) необразован, простак.

Дебелко, вж. дебелак.

Дебелина (та) дебела, проста жена.

Дебелщина (та), обхождане просташко.

Дебелящки нар. просташки.

Девер, вж. дѣвер